

РЕШЕНИЕ

№ 1086

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110204378 по описа за 2023 година

намери за установено следното:

Производството е по реда на член 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД „Бул Инс“ АД, чрез процесуалният им представител адв. М. Г., срещу Наказателно постановление № Р-10-696 от 09.09.2021 г., издадено от Заместник председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 /две хиляди и петстотин лева за извършено административно нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

В жалбата се излагат доводи, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно, издадено при съществени нарушения на материалния закон, като се акцентира, че нарушението не е извършено при повторност, и е квалифицирано неправилно.

Производството по делото е било разгледано по ВНАХД № 13638/2021г. по описа на СРС, НО, 21 състав, като с Решение № 4070/31.10.2022г. съдът е потвърдил обжалваното НП и е присъдил юрисконсултско възнаграждение за наказващия орган.

Въззивният съдебен акт е бил предмет на касационна проверка, като с Решение № 1835 от 22.03.2023г., постановено по КНАХД № 11562/2022г. по описа на АСГ, VIII касационен състав е отменил решението и е върнал делото за разглеждане от друг съдебен състав, като е приел, че при първоначалното разглеждане на делото въззиваемата страна, която е била призована за участие в лицето на зам. председателя на КФН не е притежавал пасивна процесуална легитимация и при новото разглеждане на делото следва да бъде конституирана

надлежната страна в процеса – КФН.

При новото разглеждане на делото в съдебно заседание представител на жалбоподателя не се явява и не се сочат уважителни причини, като съдът е разяснил възможностите за разглеждане на делото в тяхно отсъствие при липса на такива.

Въззиваемата страна КФН чрез юрисконсулт Х. оспорва жалбата и прилага подробно изложени в писмена защита доводи. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, както и такива за касационното разглеждане на делото.

Съдът, като изслуша становището на страните и прецени изложените в жалбата доводи, провери изцяло атакуваното наказателно постановление, обсъди поотделно и в съвкупност доказателствените материали по делото, съобрази законовите разпоредби, намери за установено следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

В КФН, управление „Застрахователен надзор” е постъпила жалба с вх.№ 91-02-785 от 02.07.2021 година от ползвател на застрахователни услуги във връзка с несвоевременно произнасяне на ЗД „Бул Инс” АД да изплати застрахователно обезщетение по застрахователна полица „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

По повод възникнало ПТП между застрахования автомобил „Мерцедес 500Л“ с рег. № *** и друго МПС застрахованото лице е подало до застрахователното дружество уведомление за настъпила щета на 25.03.2021 година.

На 25.03.2021 година - датата на завеждане на претенцията на застрахователя са предоставени всички необходими доказателства, свързани с установяване на вредите и определяне на застрахователното обезщетение, като е извършен и оглед на увреденото МПС. На 26.03.2021 година от застрахованото лице са предоставени данни за банкова сметка, по която да бъде изплатено обезщетението и след тази дата от застрахователя не са изисквани други доказателства във връзка с произнасяне по предявената претенция.

С писмо от 05.07.2021 г. КФН уведомила дружеството – застраховател ЗД „БУЛ ИНС” АД за постъпилата жалба и било изискано представянето на становище по случая, както и всички документи по претенцията.

Жалбоподателят ЗД „БУЛ ИНС” АД на 13.07.2021 г. представил на КФН отговор, като обезщетението било изплатено на 08.07.2021 г. в размер на 570,21 лева.

Въз основа на така събраните писмени доказателства, свидетелят В. Ш., заемаш длъжност „старши експерт” в Отдел „Правоприлагане” на Дирекция „Застрахователен надзор”, Управление „ЗН” при КФН, извършил проверка и анализ на документите по преписката.

С оглед на това, свидетелят В. Ш. приел, че за ЗД „БУЛ ИНС” АД съгл. чл. 108, ал. 1 от КЗ възникнало задължение в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ – **26.03.2021 г.** (на която дата е представен и последният документ), **но не по-късно от 16.04.2021 г.** да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането, а в случая ЗД

„БУЛ ИНС” АД се произнесло по претенция № *****, като е изплатило застрахователното обезщетение на 08.07.2021г., извън рамките на законоустановения срок.

Затова и свид. В. Ш. съставил АУАН № Р-06-688/21.07.2021г. против дружеството – жалбоподател ЗД „БУЛ ИНС” АД за извършено на 17.04.2021г. административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ – за това, че в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ – 26.03.2021г., но не по-късно от 16.04.2021г., *не се е произнесло по заведената претенция за обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност”*, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането, а го е изплатило извън рамките на законоустановения срок – на 08.07.2021г. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели по съставяне, като бил редовно връчен на упълномощеното от представляващия дружеството лице, което го подписало без възражение. Писмени възражения не били представени от застрахователното дружество.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, както и от показанията на свидетеля Ш., съставил и връчил АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН, при идентично описание на обстоятелствата по проверката, фактическото описание на нарушението и на неговата правна квалификация, на 09.09.2021г. заместник-председателят на КФН, ръководещ Управление „ЗН”, издал обжалваното НП № Р-10-696 от 09.09.2021г., с което на дружеството – жалбоподател било наложена „имуществена санкция” в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева, на осн. чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, извършено при условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-240/22.05.2020г. (влязло в сила на 24.03.2021г.), с което на ЗД „БУЛ ИНС” АД било наложено административно наказание „имуществена санкция” за същото по вид нарушение. НП било връчено на 15.09. 2021г., видно от известие за доставяне.

Гореописаните фактически обстоятелства съдебният състав установи въз основа на събраните по делото доказателствени материали: *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на разпитания пред съда свидетел В. Р. Ш. (актосъставител), както и в *писмените доказателства* по делото, приети по надлежния процесуален реда на чл. 283 от НПК.

Съдебният състав *кредитира* показанията на свидетеля В. Р. Ш., които са логични, последователни и безпротиворечиви, в пълен синхрон с писмените документи по делото, в които същият излага своите непосредствени впечатления във връзка с извършената от КФН документална проверка по случая и установените при нея фактически обстоятелства по преписката, респ. за процедурата по съставянето и връчването на АУАН.

Наред с това, допринасят за правилното изясняване на обстоятелствата по делото и *приложените по делото писмени доказателства*, които са надлежно приобщени към доказателствената съвкупност по делото, и затова съдът основа своите фактически изводи и

въз основа на тях. Писмените доказателства са в синхрон с депозираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно, и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни изводи у съдебния състав относно изложената в съставения от свид. Ш. АУАН фактическа обстановка. Няма оспорване на фактически обстоятелства от жалбоподателя, поради което е ненужно подробното обсъждане на писмените доказателства.

С оглед на установените фактически обстоятелства, съдът прави следните **изводи от правна страна**:

Жалбата е процесуално **допустима** – подадена е от наказаното юридическо лице, в срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (НП е връчено на 15.09.2021г., а жалбата е подадена на 17.09.2021г. и е насочена срещу обжалваем административно-наказателен акт.

По съществото разгледана жалбата е **неоснователна** поради следните съображения:

След извършването на служебна проверка, съставът на настоящата инстанция приема, че АУАН е съставен от надлежно овластено длъжностно лице съгл. чл. 647, ал.1, предл.1 от КЗ и приложената заповед, а процесното НП е издадено от компетентен орган съгл. чл. 647, ал. 2, предл. 1 от КЗ – посочения заместник-председател на КФН.

Съдът **не** констатира нарушения на разпоредбите на чл. 36 – чл. 46 и на чл. 47 – чл. 58 от ЗАНН, доколкото съставеният АУАН, съотв. издаденото НП съдържат съответните законови реквизити, вкл. описанието на административното нарушение и неговата правна квалификация, както и обстоятелствата по извършването и установяването му. Не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУАН и неговото връчване, уредени в чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, доколкото Актът е съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател, на когото екземпляр от Акта е бил връчен.

Спазени са и сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН за съставяне на Акта, респ. за издаването на НП. Следва да се посочи, че съгл. цитираната разпоредба от ЗАНН АУАН *се съставя в срок не по-дълъг от три месеца от датата на откриване на нарушителя*. В случая АУАН е съставен на 21.07.2020г., след като материалите по заведената претенция са били представени на 13.07.2020г. в КФН и именно от тази дата контролният орган се счита за уведомен и въз основа на проверката на тези документи е било установено и нарушението, и неговият извършител (автор), и е видимо при сравнението на двете дати, че тримесечният срок по чл.34, ал.1, изр.2, предл.1 от ЗАНН се явява **спазен**. Спазен е и *двугодишният срок по чл.34, ал.1, изр.2, предл.2 от ЗАНН*, защото нарушението е извършено на 17.04.2021г., а АУАН е съставен на 21.07.2021г., а този срок тече именно от извършването на нарушението. НП е издадено в рамките на шест месеца от датата на съставяне на АУАН.

Съдът извърши преценка на изложените в жалбата доводи на ЗД „БУЛ ИНС” АД, и ги прие за изцяло **неоснователни**, поради следните съображения:

Настоящият съдебен състав не счита, че е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал.1, т.6 от

ЗАНН и намира за **несъстоятелни** възраженията на ЗД „БУЛ ИНС” АД, че в конкретния случай следвало да се приложи разпоредбата на чл. 496, ал.1 от КЗ, която се явявала специална към общата разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ. В конкретния случай АНО правилно не е приложил разпоредбата на чл. 496, ал.1 от КЗ, тъй като същата касае факта на **окончателно приключване** на застрахователни претенции по застраховка „Гражданска отговорност” в рамките на тримесечен срок от тяхното завеждане, който срок е приложим и в хипотезата на чл. 108, ал. 3 от КЗ – когато не са изискани всички доказателства, защото препращането е изрично. Такава хипотеза **не се** установява по делото, доколкото към датата на нарушението за застрахователя, съгл. чл. 108, ал. 1 от КЗ, е възникнало задължението да избере една от двете нормативно посочени възможности – да *определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането*, тъй като **са били събрани всички доказателства**. Посочената разпоредба е формална и съставът на административното нарушение е осъществен при самото непроизнасяне на застрахователя в определения срок от 15 работни дни, без да е необходимо да са настъпили вредоносни последици от това. Застрахователят не е имал задължението само да плати застрахователно обезщетение, а е можел и мотивирано да откаже в посочения срок (ако „липсват документи” или са налице други причини), при което няма да има нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ. В случая обаче, на 26.03.2021г. застрахователното дружество е изискала от ползвателя на застрахователни услуги да представи пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, като след тази дата не са били изисквани и/или представяни документи по заведената преписка, които да са от значение за решаването □ по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ. В тази връзка актосъставителят и наказващият орган са преценили **абсолютно обосновано и правилно**, че *щом след тази дата дружеството не е поискало никакви други доказателства, нито съдействие от други органи* (възможностите по чл. 106, ал. 3 и чл. 108 от КЗ), *значи е приело, че представените пред него доказателства са напълно достатъчни*, за да направи **окончателната** си преценка – да определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано да откаже плащане.

В конкретния случай последният документ е бил представен на ЗД „БУЛ ИНС” АД на 26.03.2021г. и от тази дата се е породило задължението за застрахователя да се произнесе по претенцията в срок до 15 работни дни, като това е трябвало да стане до 16.04.2021г., като на датата, следваща посочения ден, т. е. на 17.04.2021г., бездействието на дружеството вече е представлявало административно нарушение.

Съдебният състав намира, че от доказателствата по делото категорично се установява, че **от обективна страна** дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ, според която *застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането*. В случая вместо в

императивно определения от закона срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства (до 16.04.2021г. включително), ЗД „БУЛ ИНС“ АД е изплатило обезщетението на 08.07.2021г., т.е. с три месеца закъснение.

В разглеждания от съда случай субект на административното нарушение е юридическо лице – застраховател, чиято административно-наказателна отговорност е обективна (т.нар. „безвиновна“ отговорност), поради което и разглеждането на *субективната страна* на нарушението е ирелевантен въпрос и не подлежи на разглеждане.

Напълно *несъстоятелна* е тезата на жалбоподателя ЗД „БУЛ ИНС“ АД за *наличието на „маловажен случай“* на административно нарушение. Преценката на наказващия орган да санкционира дружеството се основава на обективен и всестрани анализ на всички обстоятелства по преписката, в т. ч. и на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Настоящият съдебен състав счита, че законосъобразно АНО е приел, че нарушението на императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1 от КЗ сериозно засяга правата на потребителите на застрахователни услуги, тъй като създава предпоставки за възникване на недоверие в стабилността и ефективността на застрахователната система в България, както и на предпоставки за недопустимо поведение на застрахователите спрямо техните клиенти. В конкретния случай **няма** нито едно основание, което да налага извод, че извършеното деяние, макар да съставлява административно нарушение, е без обществена опасност или с явно незначителна такава – *първо*, във връзка с обстоятелството, че нарушението се явява повторно, тъй като е извършено в едногодишния срок от 24.03.2021г., когато е влязло в сила НП № Р-10-240/22.05.2020г. на КФН, с което същото дружество – застраховател е било наказано за същото квалифицирано административно нарушение; *второ*, във връзка със срока на закъснение на произнасянето, т. е. срокът на забавеното произнасяне не може да бъде определен като незначителен, и *трето* – защото деянието на застрахователя не може да се характеризира като маловажно, тъй като наказаното дружество е лицензиран застраховател, към който законът вменява завишени изисквания и грижа значително по-голяма от грижата на обикновения търговец.

Не следва да бъде пренебрегвано обстоятелството, че с оглед правилото на чл. 39, ал.2 от ЗАНН, изискващо „*съответният закон или указ*“ да предвиди възможността за санкционирането на „маловажни нарушения“, прави впечатление, че законодателят **в нито една** от санкционните разпоредби на КЗ (чл.635 – чл.646в от КЗ) **не е предвидил въобще** състав на „маловажно нарушение“, което изразява еднозначната му оценка, че всяко от уредените в посочените норми на КЗ нарушение се явява такова с достатъчна степен на обществена опасност, която да изключи хипотезата на „маловажен случай“. Още по-малко може да се говори за „маловажен случай“, при положение, че става въпрос за „рецидивно и системно поведение“ от страна на този застраховател, с оглед на факта, че процесното административно нарушение се явява не само повторно, но и рецидивно на предходното, за което е наказано същото застрахователно дружество. Очевидно е, че при наличието на **рецидив и системност** в дейността на въпросния застраховател ЗД „БУЛ ИНС“ АД, който **извършва административни нарушения едни и същи по вид**, процесното нарушение на

чл. 108, ал. 1 от КЗ не може да се характеризира като маловажно, а то е *с типичната за този тип прояви степен на засягане на обекта на деянието*, което обосновава използването на санкционните средства на административно-наказателното производство и ги прави обществено приемливи.

Неспазването на установен в закона с императивна норма срок, представлява нарушение на законова разпоредба, и се санкционира като административно нарушение, ако е предвидена съответната санкция за това. В случая за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ по силата на *общата* санкционна разпоредба на чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, за *юридическо лице е предвидена* възможност за налагане на административно наказание „*имуществена санкция*” от 1 000 (хиляда) до 20 000 (двадесет хиляди) лева, а за **повторни** нарушения по ал. 1 от същия член – в разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ се предвижда налагането на „имуществена санкция” от 2 000 (две хиляди) до 40 000 (четиридесет хиляди) лева. Наказващият орган е преценил **напълно правилно и законосъобразно**, че става въпрос за „повторно” административно нарушение по смис. на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, доколкото на 16.03.2020г. спрямо същото дружество и за същото по вид административно нарушение – това по чл. 108, ал. 1 от КЗ. Затова и този съдебен състав намира за **неоснователни** възраженията на дружеството-жалбоподател досежно *липсата на повторност* на процесното административно нарушение и счита, че наказващият орган **правилно** е наложил санкцията, съгласно разпоредбата на *чл. 644, ал.2, предл.2, вр. ал. 1, т.2 от КЗ*, а именно – малко над минималния размер, а именно на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева, който **не са анилице основания за нейното намаляване до минимално предвидения такъв**.

За пълнота на изложението, а и доколкото дължи становище по всички конкретни доводи, обосноваващи защитната теза на жалбоподателя, настоящият съдебен състав има повод да посочи, че **не приема да е в унисон** с принципните правила на административно-наказателното производство, **едва при издаването на НП да се сочи за първи път нов факт с правно значение**, при това известен на актосъставителя и на надзорния орган *още при образуването* на административно-наказателното производство, **категорично явяващ се квалифициращ** на самото деяние, наред с което обуславящ и по-тежка наказуемост, от гледна точка на осъществения състав на административно нарушение, а именно – наличието на „повторно нарушение” по § 1, т. 51 от ДР на КЗ, но тъй като **в съдебната практика**, в частност тази на Административния съд – София-град, *преимуществено се застъпва тезата, че „повторността” не е квалифициращ белег на деянието, а единствено има отношение към определянето на санкцията за извършено административно нарушение* (вж. Реш. № 5921 от 30.09.2013г. по к.н.а.х.д. № 6779/2013г. на АССГ; Реш. № 5952 от 01.10.2013г. по к.н.а.х.д. № 6782/2013г. на АССГ; Реш. № 6012 от 07.10.2013г. по к.н.а.х.д. № 6781/2013г. на АССГ; Реш. № 4535 от 29.06.2015г. по к.н.а.х.д. № 4831/2015г. и др.), настоящият съдебен състав преценява в крайна сметка да съобрази наложилото се в съдебната практика разбиране, респ. на плоскостта на казуса да отхвърли и този довод на жалбоподателя, застъпен в жалбата, според който *незаконосъобразно, едва с издаването на НП, отговорността на ЗД „БУЛ ИНС” АД е била ангажирана за извършено при условията на*

повторност административно нарушение.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (обн. ДВ бр. 24/29.11.2019 г., в сила от 03.12.2019 г.) в съдебните производства по обжалване на НП страните имат право на разноси по реда на АПК. Според чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в случая, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от АПК предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Съгласно разпоредбата на чл. 27е от същата наредба възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая съдът намира, че делото не представлява практическа и правна сложност, проведено е едно съдебно заседание, поради и което съобразно правомощието си по чл. 63, ал. 5 от ЗАНН и с оглед сложността на делото и провеждането само на едно съдебно заседание, настоящият съдебен състав определя възнаграждението за юрисконсулт по настоящото производство на 80.00 (осемдесет) лева, 80.00 /осемдесет/ лева за процесуално представителство при първоначалното разглеждане на делото и 80 /осемдесет/ лева за процесуално представителство пред касационната инстанция.

При законосъобразно протекло административно-наказателно производство, без допуснати процесуални нарушения и при правилно приложен материален закон, с категорично установено нарушение с неговия автор, санкционирано със справедливо наказание, съдът счита, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран и на основание *чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН*, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-696 от 09.09.2021 година на Заместник председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „Бул Инс“ АД, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева за извършено нарушение на член 108, ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА „*“ АД, ЕИК ***, да заплати на Комисия за финансов надзор, представлявана от Председателя, сумата от 240,00 /двеста и четиридесет/ лева - разноси за юрисконсултско възнаграждение и представителство по ВНАХД № 13638/2021г. по описа на СРС, НО, 21 състав, КНАХД № 11562/2022г. по описа на АССГ и настоящето ВНАХД № 4378/2023г. по описа на СРС, НО, 105 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____